

ขอให้ตำรวจรื้อฟื้นคดี

เรื่องวันนี้เป็นเรื่องน่ากลัวครับ ผู้บริสุทธิ์เฉียดคุกเฉียดตารางกันเลยทีเดียว แต่คนร้ายอาจรอดตัวแล้วพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไร

เรื่องนี้นางฉิวเฉียดกับพวกถูกฟ้องเป็นจำเลยคดีอาญารัฐธรรมนูญทำร้ายร่างกายบุพการีจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ร่วมกันหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังหรือกระทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ร่วมกันซ่อนเร้น ย้าย หรือทำลายศพเพื่อปิดบังการตาย หรือเหตุแห่งการตาย ข้อหาขายเหี้ยมและรุนแรงเชี่ยวชาญรับ โดยศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น คดีถึงที่สุด นางฉิวเฉียดจึงได้มีหนังสือถึงพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีเพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารสำคัญ ๒ รายการคือ ๑) หนังสือส่งตรวจพิสุจน์รถยนต์กระบะ (น่าจะหมายถึงรถยนต์ของกลางครับ เดี่ยวจะเข้าใจว่าเป็นรถของตำรวจ) ของพนักงานสอบสวนที่ส่งถึงพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี และ ๒) หนังสือแจ้งการตรวจพิสุจน์หลักฐานของพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีที่ส่งถึงสถานีตำรวจ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผ่านไปเกือบ ๒ เดือนพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) คือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และได้ส่งผลการตรวจพิสุจน์หลักฐานให้สถานีตำรวจแล้ว จึงเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนที่จะพิจารณาว่าจะเปิดเผยหรือไม่ นางฉิวเฉียดจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ นางฉิวเฉียดได้ชี้แจงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จัดทำเอกสารเท็จ โดยได้สอบปากคำนางฉิวเฉียดในฐานะพยาน บังคับข่มขู่ให้ลงชื่อในคำให้การโดยไม่ให้อ่านข้อความก่อน โดยคำให้การนั้นรับสารภาพว่าเป็นผู้ทำร้ายมารดาจนเสียชีวิต และร่วมกับพวกเอาศพไปซ่อน หลังจากนั้นตำรวจได้สอบปากคำนางฉิวเฉียดกับพวกในฐานะผู้ต้องหา ซึ่งทั้งสองคนได้ให้การปฏิเสธ ปัจจุบันคดีถึงที่สุดดังกล่าวแล้ว จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรื้อฟื้นคดีขึ้นใหม่หาตัวคนร้ายที่ฆ่ามารดามาลงโทษ ฝ่ายพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ได้รับคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และมีผู้ลงลายมือชื่อเป็นพยานบุคคล อาจเกิดอันตรายตามมาตรา ๑๕ (๔) ปัจจุบันไม่มีเอกสารเพราะส่งให้ตำรวจไปแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองโดยได้ส่งต่อไปแล้ว หากนางฉิวเฉียดยังประสงค์จะได้อ่านข้อมูลข่าวสารก็ต้องยื่นคำขอต่อสถานีตำรวจซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองต่อไป หากไม่เชื่อว่าพิสุจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรีไม่มีเอกสารดังกล่าวจริง ก็ใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๓๓ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารได้ กรณีนี้จึงไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ชัดเจนครับ นางฉิวเฉียดต้องเริ่มต้นไปขอใหม่ที่สถานีตำรวจ หากไม่แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ทราบก็ร้องเรียนหากปฏิเสธก็อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง

ถ้ายังไม่ล้มกันก็มีกรณีที่ใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการขอสำเนาผลการตรวจอัตลักษณ์บุคคลจนพ้นคดีได้ นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งครับที่ใช้กฎหมายนี้เพื่อไปใช้สิทธิตามกฎหมายอื่นในการเรียกร้องความยุติธรรมให้กับผู้เสียชีวิตต่อไป ต้องการหารือ ปรัชญาการใช้สิทธิหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ติดต่ได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๗ www.oic.go.th “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” (สค ๒๒๕/๒๕๕๙)